

naseljavaju gradove i naselja koja smo nabrojali. Dakle, Hrvati u Općini Kotor, premda danas ne odviše brojni, žive rasprostranjeni diljem gotovo cijele ove lokalne samouprave, s naglaskom na naselja gdje su nekoć bili u apsolutnoj većini, o čemu svjedoče već spomenuti brojni spomenici i crkve.

Pored navedenog, Kotor je i sjedište drevne Biskupije, te je uz grad Bar jedino "živo" katoličko središte višeg stupnja u Crnoj Gori. No, Kotor je apsolutno jedinstven po tome to ima potpuno očuvanu biskupsku i crkvenu arhivu, veliku samostansku knjižnicu sa rijetkim primjerima srednjovjekovnih inkunabula, iznimno bogati crkveni relikvijar, brojne crkve, samostane, kapele, te katedralu, odnedavna i baziliku svetog Tripuna, sagrađenu još u XII. stoljeću. Suvišno je naglašavati da su kroz povijest, kao i danas, ogromna većina vjernika Kotorske biskupije bili Hrvati, uz manju nazočnost Talijana, te Francuza, Austrijanaca, Mađara, Čeha, Slovaka i drugih, uglavnom doseljenika u Boku.

U Kotoru je još u IX. stoljeću osnovana možda najstarija pomorska bratovština na svijetu-Bokeljska mornarica, čiji su najugledniji i najbrojniji članovi većinski bili Hrvati. Kotor je kroz povijest bio središte brojnih hrvatskih kulturno-umjetničkih društava (npr. "Hrvatski sastanak", "Zvonimir", itd.), a neke od novijih udruga također su registrirane u Kotoru (npr. Hrvatsko građansko društvo Crne Gore, Hrvatski dom, itd.). Konačno, u Kotoru je, ne slučajno, smješten i Generalni konzulat Republike Hrvatske, u čije konzularno područje spadaju svih šest primorskih općina u Crnoj Gori te prijestolnica Cetinje.

Držimo da smo ponudili više nego dostatan broj argumenata kojima želimo poduprijeti naš prijedlog da u slučaju Općine Kotor postotak propisan člankom 9 Nacrta Zakona ne bi smio premašiti 5%. Istodobno, ne želimo prejudicirati niti nametati vlastiti stav drugima, svjesni da svaki manjinski narod i svaka lokalna samouprava ima brojne specifičnosti od kojih ovisi koje će rješenje na koncu biti prihvaćeno. Primjerice, općine u kojima pripadnici manjinskih naroda žive kao izrazito većinski u jednom ili dva naselja, dok ih u središtu ili većem dijelu općine gotovo uopće nema, vjerojatno zahtijevaju drugačiji pristup, te moguće i drugačiji omjer za provedbu njihovih manjinskih prava. Iskreno se nadamo i vjerujemo da će ovaj naš prijedlog biti prihvaćen, te da će postati integralnim dijelom budućeg zakonskog teksta, što će biti na dobrobit Hrvata, ali i svih drugih naroda koji žive u Crnoj Gori.

Unaprijed zahvaljujemo na iskazanom razumijevanju i suradnji!

Tivat, 06.11.2013.

S poštovanjem,

Vladimir Marvučić, dipl. iur., ispred Hrvatskoga nacionalnog vijeća

Zvonimir Deković, predsjednik Hrvatskoga nacionalnog vijeća

Potpis predsjednika Vijeća:

